

Z frontu walki o poprawę jakości

Jak to już na innym miejscu nadmieniliśmy w PZS w Chelmu powołana została społeczna kontrola techniczna (SKT), której działalność nastawiona jest głównie na po-

prawę jakości. Na członków tej kontroli wytypowani zostali przez kolektywy wydziałów 430 i 440 następujący pracownicy:

Warsztat 432

Zmiana A

Tomasz Szczepaniak — oklepywanie obuwia maszyn.
Eugeniusz Durkałec — nakład. pasa transp.
Kazimierz Banasik — glazowanie obcasów

Zmiana B

Jan Kosowski — oklepyw. obuwia maszynowo
Zofia Gł — nakładanie podszew
Bolesław Szymański — frezowanie sznit

Warsztat 435

Zmiana A

Władysław Szalański — ćwiekowanie czubków
Stefan Dudzik — frezer sznit
Alicja Kulawik — wypalanie obrzeży

Zmiana B

Zygmunt Kulawik — oklepyw. obuwia maszyn.
Sławomir Karpiński — nakładanie podszew
Józef Swarczeń — wypalanie obrzeży

Warsztat 441

Zmiana A

Józefa Cudak — nakładanie spodów
Andrzej Janiec — ćwiekowanie boków
Jan Cempa — oklepyw. maszynowe
Rozalia Szarek — ścieranie wierzchołów
Jan Koczur — oklepywanie maszynowe
Józef Banach — ćwiekowanie czubków na klej

Zmiana B

Kazimierz Buczek — oklepywanie maszynowe
Piotr Bednarczyk — ćwiekowanie czubków
Władysław Kula — zaciąganie cholewek
Antoni Glowacz — frezowanie obrzeży
Helena Turak — wklejanie zakładek
Jan Jakubik — poklepywanie maszynowe

Warsztat 442

Zmiana A

Zbigniew Rusinek — ćwiekowanie czubków
Ryszard Mateja — frezowanie sznitów
Tadeusz Niewiowski — oklepywanie maszynowe
Janina Klima — ścieranie wierzchołów
Alojzy Bisaga — oklepywanie maszynowe
Stanisław Piegiak — ćwiekowanie czubków

Zmiana B

Władysław Zięba — poklepywanie maszynowe
Stanisław Piętoń — ćwiekowanie boków
Antoni Skoczek — frezowanie
Jerzy Żurek — prasowanie podszew
Jan Bogusz — ćwiekowanie boków
Rudolf Śniadek — ćwiekowanie pięt

ZAKRES CZYNNOŚCI SPOŁECZNEGO KONTROLERA

A. Do obowiązków społecznego kontrolera technicznego należą:

- 1) Nadzorować odcinek pracy wyznaczony przez mistrza jako bezpośredniego przełożonego kontrolera.
- 2) Nie przepuszczając zlej pracy do dalszych operacji, zwracać uwagę współpracownikom, którzy czynności swe wykonują niedbale, meldować mistrzowi o zauważonych usterkach produkcji obuwia.
- 3) Pomagać pracownikom, którzy mają trudności w opanowaniu prawidłowego wykonania swej czynności i

wskazywać im w jaki sposób dane czynności winno się wykonywać prawidłowo.

4) W razie postępu warsztatu interesować się przyczyną tego postępu oraz pomagać w usunięciu tejże.

5) Meldować mistrzowi o zauważonych usterkach w zakresie bhp oraz bezpieczeństwa p-poł.

6) Analizować z mistrzem przyczyny przekroczenia planowanej ilości II-go gatunku obuwia oraz niedostatecznej wydajności obuwia eksportowego. Stawiać wnioski zmierzające do poprawy jakości produkowanego obuwia oraz pomagać mistrzowi przy ich wprowadzeniu w życie.

7) Przy produkcji nowego wzoru instruować pracowników na poszczególne stanowiska pracy.

B. Uprawnienia.

Społeczny Kontroler Techniczny ma prawo:

- 1) Stawiać wnioski dotyczące przeszkolenia słabo pracujących pracowników, przenie-

sienie do innych czynności lub przekazania pracownika do dyspozycji Działu Kadr.

2) Brać udział w posiedzeniu kolektywy warsztatowej przy omawianiu podziału premii i wyróżnień.

3) Za sumienne pełnienie w/w obowiązków społeczny kontroler techniczny jest uprawniony do miesięcznej premii, określonej regulaminem. Wysokość tej premii uzależniona jest od wykonania obowiązków, wynikających z niniejszego zakresu czynności i spełnienia przez załogę oddziału warunków, podanych w par. par. 2 i 3 regulaminu premiowania SKT.

ZARZĄDZENIE NR 31/66 DYREKTORA PZS W CHELMKU

Tak skład osobowy SKT, jak też zakres czynności i uprawnień jej członków, oraz regulamin ich premiowania zatwierdzone zostały odrębnym zarządzeniem Dyrektora PZS Jana Pacywy, które brzmi:

Celem większej mobilizacji załogi do poprawy wyników na odcinku jakości gotowego produktu wydzielony został — w porozumieniu z Radą Zakładową — fundusz, który począł na stworzenie dodatkowych bodźców ekonomicznych. Zgodnie z ogólną linią

E. Woźniak sprawdza zgodność kartonów obuwia przed wysłaniem na eksport.

postępowania, zakreślona w programie działania dla zabezpieczenia zadań planowych" uwytkowaną w szczególności w planie zamierzeń na lata 1966—67 dla rozwoju i unowocześnienia produkcji eksportowej, zarządza się co następuje:

1. Zatwierdza się wykaz czynności (załącznik nr 1) wykonywane których nakładą dodatkowo obowiązki z zakresu społecznej, międzyoperacyjnej kontroli jakości — opracowany 16. III. 66 r. przez Szefa Produkcji w porozumieniu z kolektywami poszczególnych wydziałów, a obejmujący:
 - w oddz. 432 — 6 stanowisk pracy
 - w oddz. 435 — 6 stanowisk pracy
 - w oddz. 441 — 12 stanowisk pracy

— w oddz. 442 — 12 stanowisk pracy

2. Zatwierdza się — w tym samym trybie opracowany — „Zakres czynności społecznego kontrolera technicznego” — załącznik nr 2.

3. Zatwierdza się „Regulamin premiowania społecznych kontrolerów technicznych (SKT)” — wytypowanych w trybie ust. 1.

§ 2
Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania, z ważnością od 1. IV. 1966 r. do 31. XII 1966 r.

REGULAMIN premiowania społecznych kontrolerów technicznych (SKT) zatrudnionych w oddziałach 432, 435, 441 i 442

§ 2
Społeczny kontroler techniczny otrzymuje premię za należyte i sumienne wykonywanie obowiązków wynikających z zakresu czynności.

Wypłata premii uzależniona jest poza tym od spełnienia równocześnie następujących warunków:

- 1) Wykonanie planu jakości produkcji przez cały oddział. Do wykonania planu II gat. dolicza się ilość uznanych reklamacji zewnętrznych.
- 2) Zmniejszenie proc. obuwia II gatunku z uwzględnieniem ilości reklamacji w stosunku do wyników poprzedniego miesiąca.
- 3) Wykonanie planu ilościowego produkcji obuwia.
- 4) Utrzymanie względnie obniżenie wskaźnika wybierności obuwia na eksport.

§ 3
1) Warunek podany w par. 1 punkt 2 bierze się pod u-

W Radzie Zakładowej sprawo do zatwierdzenia nigdy nie brak. Właśnie nad jedną z nich głosi się nowy przewodniczący Rady tow. Romuald Pido. Będąmy pewni, że zatwierdzi ją jak trzeba.

Czyny społeczne

A oto dalszy ciąg wykazu zamierzeń ojętych planem pracy Komisji Czynów Społecznych przy Komitecie FJN w Chelmu na r. 1966:

- budowa wodociągu,
- wykonanie różnych dokumentacji przez Zespół Inż. i Techników przy KFIN w Chelmu,
- budowa Ośrodka w Międzybrodziu,
- budowa remisy OSP w Chelmu,
- wykonanie bleńki i boliska piłki ręcznej dla szkoły nr 1 w Chelmu,

- budowa prawego skrzydła garaży Kółka Rolniczego, ukończenie budowy Ośrodka Kapłelowego na Pałtoku,
- niwelacja terenu i zasianie trawy od drogi do stadionu obok kolonii,
- zadanie peronu na przystanku osobowym Chelmek,
- położenie płyt chodnikowych od stacji (po lewej stronie).

Pierwszą część wykazu zamierzeń podaliśmy w numerze 4 „Echa”.

Konkurs racjonalizatorski

dla pracowników Południowych Zakładów Skórzanych w Chelmu

1. Celem konkursu jest wzmocnienie twórczości racjonalizatorskiej i jego umasowienie wśród załogi.

2. Nagrody:
I	— zł. 5.000
II	— zł. 6.500
III	— zł. 5.000
IV	— zł. 4.000
V	— zł. 3.500
VI	— zł. 3.000
VII	— zł. 2.500
VIII	— zł. 2.000
IX	— zł. 1.500
X	— zł. 1.000

3. Przy zgłaszaniu projektów wynalazczych w ramach niniejszego konkursu racjonalizatorzy powinni zwracać szczególną uwagę na następujące kierunki:

- mechanizację i automatyzację prac ręcznych ciężkich i pracochłonnych,
- oszczędność surowców i materiałów zasadniczych i pomocniczych przez wprowadzenie do produkcji materiałów zastępczych odpowiadających wymogom technologicznym,
- zwiększenie wydajności maszyn i agregatów oraz urządzeń,
- podnoszenie jakości i nowoczesności wyrobów,
- poprawy warunków bhp.

10. Pomocnicza tabela punktacyjna:

- a) za zastosowany projekt posiadający cechy wynalazku 50 pkt., wzoru użytkowego 30 pkt., projektu racjonalizatorskiego 20 pkt., b) za projekty wynalazcze z zakresu poprawy jakości 30 pkt. i nowoczesności wyrobów 30 pkt., c) za zastosowany projekt wynalazczy z zakresu BHP 30 pkt., d) za każde 10.000 zł. oszczędności z tytułu zastosowanego projektu wynalazczego 2 pkt., e) za rozwiązanie projektu w ramach ogłoszonej tematyki racjonalizatorskiej 10 pkt., f) za projekt wynalazczy zdolny do rozpowszechnienia 10 pkt.

11. W zdobyciu nagrody decydującą będzie ilość uzyskanych punktów. Dla uzyskania pierwszej nagrody ustala się minimum 1200 punktów.

12. W przypadku uzyskania jednakowej ilości punktów komisja konkursowa może przyznać dwie równorzędne nagrody.

13. Decyzje Komisji Konkursowej podlegają zatwierdzeniu przez Dyrektora Przedsiębiorstwa.

14. W uzasadnionych przypadkach komisja konkursowa może nie przyznać pierwszej nagrody, lub z braku odpowiednich efektów ekonomicznych w wyniku zastosowania projektów wynalazczych ilość miejsc do nagród zmniejszyć.

15. Interpretacje niniejszego regulaminu zastrzeżone są Radzie Zakładowej i Klubowi TIR.

1. Udział w konkursie może wziąć każdy pracownik bez względu na zajmowane stanowisko w przedsiębiorstwie.

2. Projekty wynalazcze powinny być zgłoszone i zarejestrowane w Sekcji Racjonalizacji w okresie od 1. I. do 31. XII. 66 r. zgodnie z obowiązującymi przepisami z zakresu wynalazczości pracowniczej.

3. Każdy uczestnik konkursu może złożyć dowolną ilość projektów wynalazczych indywidualnie lub zespołowo.

4. Projekty wynalazcze zgłoszone w ramach niniejszego konkursu winny być zastosowane w produkcji do końca pierwszego kwartału 1967 roku, względnie przyjęte do planu realizacji.

5. Nagrody przyznane będą niezależnie od wynagrodzenia przysługującego twórcom projektów zgodnie z przepisami Uchwały Nr 74 R.M. z dnia 5. II. 63 r.

6. W razie złożenia dwóch identycznych projektów przez różne osoby decyduje pierwszeństwo zgłoszenia w Sekcji Racjonalizacji przedsiębiorstwa.

7. W przypadku złożenia projektów wynalazczych kolektywnie (przez zespół lub brygadę racjonalizatorską) podział punktów następuje zgodnie z ustalonym udziałem procentowym wynagrodzenia widocznym na karcie zgłoszenia projektu.

8. Oceny konkursu dokona Komisja konkursowa powołana przez Dyrektora Przedsiębiorstwa w terminie do dnia 21. V. 1967 r. w oparciu o pomocniczą tabelę punktacyjną. Decyzje komisji konkursowej są ostateczne i nie podlegają zaskarżeniu.

Przyznane premii społecznym kontrolerom technicznym następuje na wniosek mistrza, podpisany przez kierownika Wydziału, Szefa Produkcji i akceptowany przez z-cę dyr. d/s produkcji obuwia po uprzednim uzgodnieniu z Radą Zakładową.

Wniosek na premię obuwia II gatunku przyjmuje się produkcję z określonego miesiąca, natomiast reklamację z poprzedniego miesiąca.

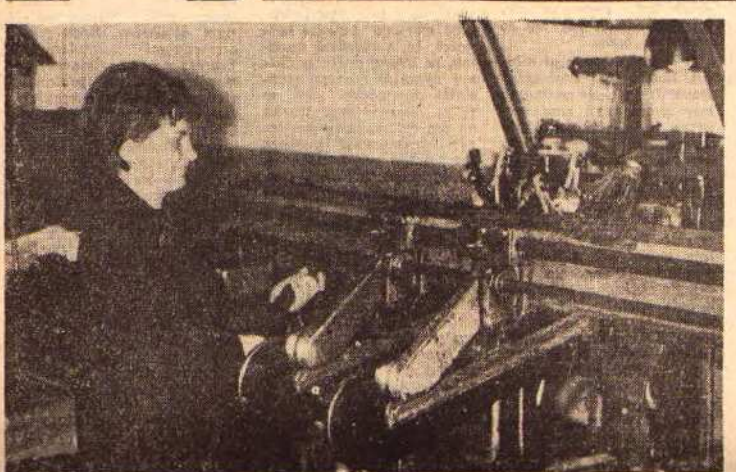
§ 5
W przypadku stwierdzenia niewywiązywania się poszczególnych społecznych kontrolerów technicznych z nałożonych na nich obowiązków, mimo wykonania warunków określonych w par. 2, z-ca dyrektora d/s produkcji obuwia ma prawo na wniosek kierownika — pozbawić społecznego kontrolera technicznego całkowicie lub częściowo premii z tytułu pełnienia przez niego tej funkcji.

§ 6
Maksymalna premia miesięczna społecznego kontrolera technicznego nie może przekroczyć kwoty 300 zł.

§ 7
Społecznych kontrolerów technicznych zatwierdza i odwołuje Dyrektor w porozumieniu z Radą Zakładową na wniosek kierownika wydziału.

§ 8
Regulamin wchodzi w życie z dniem 1. IV. 1966 r.

Dobre sznurowanie to nieodłączna część każdego pracownika. Zofia Waś troszczy się właśnie o to, aby te sznurowadła były jak najlepsze i z tego też względu cieszy się uznaniem przełożonych.

KTiR czeka na dalsze projekty

Nawiązując do zobowiązań naszych racjonalizatorów oraz członków Klubu Techniki i Racjonalizacji — podjętych w ramach „Racjonalizatorskiego Funduszu Pięciolatki” na lata 1966—1970 — podajemy poniżej tematykę pracowniczych projektów wynalazczych zgłoszonych w styczniu i lutym 1966 r.

TEMAT	TWÓRCY PROJEKTU
1. Zmechanizowanie nakładania pasa transparentowego	L. Kosowski E. Celarek F. Szyjka A. Jasieczko
2. Kartony z tworzyw sztucznych do pakowania obuwia	S. Fidył A. Wysocirił W. Bożek J. Latko
3. Racjonalne oświetlenie halli WEM	L. Harkusza
4. Regeneracja części (odlewy) stłupkowe do maszyn szycjących typ-01090	J. Opitek S. Kurosz
5. Pojemnik na klej „Butapren”	J. Szymutko
6. Syntetyczny lateks do sztucznej skóry	W. Ciapała T. Wanat S. Kozmin
7. Usprawnienie nanoszenia kleju na elementy spodowe	T. Wanat K. Kowalska T. Opalińska
8. Zmiana konstrukcji kleszczy do wstępnego zaciągania cholewek	T. Subel H. Bochenek
9. Nowa technologia produkcji styrogumu	A. Buchta F. Zamarlik S. Ptasieński
10. Zabezpieczenie kopyt WEM przed wczesnym zużyciem	T. Wanat S. Jarosz J. Opitek
11. Konstrukcja nowego noża do ścinarki „Jung”	F. Borek J. Opitek T. Siekiera
12. Usprawnienie wykroju do wzoru 07, 20, 23	A. Kasior E. Bartkiewicz C. Skuza
13. Zmiana sposobu frezowania obuwia	W. Zamojski M. Wójcik I. Jurczyk
14. Matryce do perforowania wierzchołów	J. Bróda W. Szczurek J. Bernacki
15. Sztuczna skóra wierzchowa „Skóropol OBKS”	S. Ptasieński W. Fidył J. Szymutko
16. Ryflowane obrzeża przy obuwii WEM	W. Wronka S. Szymutko W. Podolski J. Piotrowski
17. Nowe uchwyty kłoców przy ich wyrównywaniu	W. Mańkut M. Wójcik I. Jurczyk
18. Projekt żelazka do prasowania obuwia WEM	B. Kiszka A. Lankosz F. Pactwa
19. Nowa technologia produkcji wierzchników gumowych	R. Liszka J. Bernacki W. Szczurek
20. Plastikowe formy do ćwiekarek pięt	K. Kowalska T. Opalińska J. Bożek
21. Opracowanie technologii pasów ochronnych	F. Cholewa R. Kowalik T. Siekiera W. Trojak
22. Mechaniczne czyszczenie klinów obcasowych	
23. Racjonalne wykorzystanie odpadów gumowych	
24. Racjonalne wykorzystanie szarfiwin skór spodowych na obciążeniach obcasów	
25. Podeszwy gumowe (formowanie) p.n. „zerowe”	
26. Zmiana technologii mieszanek gumowych	
27. Elektryczna metoda wykończenia obuwia środkami nitocelulozowymi	

O sposobie załatwienia i korzyściach ekonomicznych jakie przyniesie zastosowanie tych projektów poinformujemy w następnym artykule. Jednocześnie czekamy na dalsze nowe projekty.

J. Galisti

Przewodniczący Wydz. Rady Robotniczej nieprzypadkowo został przez swoich współpracowników oddany takim zaufaniem. Wacław Patrzyński jest nie tylko aktywną ZMS ale również przewodnikiem pracy.

Cieszy taka pamięć

W pierwszej połowie maja br. Śląskie Zakłady Przemysłu Skórzanego „Otmęt” w Krapkowicach obchodzić będą 20 rocznicę swojego uruchomienia, po dłuższej przerwie spowodowanej działaniami wojennymi w tamtych stronach.

Z tej okazji ukazał się niedawno w „Echu Otmętu” o-kollecjonistyczny artykuł podkreślający m. in. pomoc w uruchomieniu udzieloną przez nasze zakłady. Oto odpowiedni fragment tego artykułu:

„Dużą zasługą w uruchomieniu zakładu, mają pracownicy ówczesnej fabryki obuwia w Chelмку. Stamtąd przysłała do „Otmętu” ekipy fachowców, przywieźiono maszyny, surowce a nawet pomogano w uzupełnianiu środków żywnościowych. Od samego początku nastąpił silny związek pomiędzy obu zakładami”.

Milo jest przeczytać takie wspomnienie.

Zwolnieni

Z powodu długoletniej nieobecności w pracy zwolnieni zostali w trybie natychmiastowym następujący pracownicy: Władysława Morawska — 434, Stanisław Białas — 442, Helena Syrek — 4412, Albina Walusiak — 4415, Helena Ciaputa — 431.

Znaczenie norm pracy w planowaniu zatrudnienia

Podstawowym zadaniem przedsiębiorstwa przemysłowego jest systematyczne wytwarzanie wyrobów określonego rodzaju i asortymentu. Do wykonania tych zadań, oprócz maszyn i urządzeń, potrzebni są pracownicy. Ustalenie więc liczby robotników i pracowników umysłowych, niezbędnych do wykonania zadań określonych planem jest celem planowania zatrudnienia.

Prawidłowe opracowanie planu zatrudnienia decyduje w znacznym stopniu o wynikach działalności przedsiębiorstwa. Zbyt oszczędne planowanie pracowników powoduje zakłócenia w realizacji planu produkcji, spowodowane są niekiedy do niewykonania planu produkcji (ilość względnie jakości) lub stosowania godzin nadliczbowych. Planowanie natomiast nadmiernej liczby pracowników wpływa ujemnie na wydajność pracy i tym samym powoduje wzrost kosztów robocizny.

Planowanie zatrudnienia robotników akordowych odbywa się przy zastosowaniu normy pracy, i jest jedynie wówczas prawidłowe jeżeli stosuje się normy technicznie uzasadnione. Planowana wielkość zatrudnienia zależy od takich czynników jak — wielkość produkcji, efektywny czas pracy i wydajność pracy. Wielkość produkcji określa jej plan, któremu podporządkowana jest cała działalność przedsiębiorstwa. Efektywny czas pracy jest do pewnego stopnia wielkością stałą, która jest związana z okresem, na jaki opracowuje się plan. Wydajność natomiast jest czynnikiem decydującym, którego kształtowanie zależy w dużym stopniu od przedsiębiorstwa. Jej rola jest zawsze dominująca przy planowaniu zatrudnienia przedsiębiorstwa.

Wydajność pracy mierzy się ilością wyrobów, którą wykonuje robotnik w określonym czasie (rok, kwartał, miesiąc, zmiana pracy lub godzina). Oblicza się ją w ten sposób, że ilość wyprodukowanych wyrobów dzieli się przez liczbę robotników zatrudnionych przy jej wytwarzaniu lub przez liczbę robotniko-godzin zużytych na nią. Ponieważ wielkość produkcji wyraża się według ilości i według wartości, wydajność pracy może być wyrażona ilością lub wartością wykonanej produkcji.

Z wydajnością pracy wiąże się pojęcie pracochłonności, które wyraża ilość czasu

pracy przypadającą na jednostkę wyrobu. Wskaźnik pracochłonności określa się więc ilorazem liczby robotniko-godzin przez ilość wyprodukowanych wyrobów. Wskaźnik wydajności pracy jest więc odwrotnością wskaźnika pracochłonności, a wskaźnik pracochłonności jest odwrotnością wskaźnika wydajności pracy.

Wydajność pracy (lub pracochłonność produkcji) ma duże znaczenie w planowaniu zatrudnienia. Im więcej produktów wytwarza robotnik w jednostce czasu, tym wyższa jest jego wydajność, co oznacza, że określona produkcja wykonuje mniej robotników.

Poziom wydajności pracy ma więc decydujący wpływ na liczbę robotników potrzebnych do wykonania planu produkcji. Wydajność pracy jest rzeczywistą (osiągniętą) normą pracy. Różnica między tymi dwiema kategoriami ekonomicznymi jest formalna i polega na tym, że wskaźnik wykonania normy pracy oblicza się zawsze w stosunku do normy ustalonej (zadanej), zaś wskaźnik wydajności pracy oblicza się w odniesieniu do wydajności planowanej, która jest z reguły wyższa od ustalonej normy, gdyż tkwią w niej już przekroczenia tej normy z poprzednich okresów.

W celu więc ustalenia planowanej liczby robotników należy najpierw określić planowaną ich wydajność.

W celu więc ustalenia planowanej liczby robotników należy najpierw określić planowaną ich wydajność.

NA CZYM POLEGA ZMIANA POZYCJI POLSKI W ŚWIECIE W PORÓWNIANIU Z OKRESEM MIĘDZYWOJENNYM?

Dwa różne w hierarchii, lecz nawzajem uzupełniające się czynniki wyznaczają zasadniczo różnicę między miejscem Polski w świecie w okresie międzywojennym a dziś. Pierwszy z nich najdonioślejszy historycznie — to przynależność naszego kraju do wyższego systemu społeczno-politycznego, co określa też miejsce Polski w światowym układzie sił. Drugi istotny czynnik — to fakt, iż kraj nasz w nowych granicach uzyskał odmienne, zdecydowanie korzystniejsze w tym układzie sił, usytuowanie w Europie. Wynikiem obu powyższych czynników jest zasadniczo inny niż w okresie międzywojennym, wciąż zwiększający się ciężar gatunkowy Polski w świecie i jej rosnący autorytet na arenie międzynarodowej. Pierwoplanowe znaczenie dla zmiany pozycji Polski w Europie i świecie miało związane się sojuszem i przyjaźnią ze Związkiem Radzieckim.

Wylaniająca się w r. 1918, po z górną wiekowym okresie niewoli, Polskę mocarstwa zachodnie pragnęły widzieć jako buforowe państwo w antyradzieckim „kordonie sanitarnym”. Równocześnie nie chciały one osłabić Niemiec jako „europejskiego” elementu „równowagi sił” w tym kordonie. Burzliwe państwo polskie, włączając w swe granice ziemie ukraińskie, białoruskie i litewskie, wiązało swą wypływającą z klasowych interesów obszarnictwa „tradycyjną” politykę „kresowych królestw” z wymie-

rzoną ostrzem w ZSRR polityką mocarstw zachodnich. W konsekwencji klasy i partii rządzące w okresie międzywojennym nie tylko nie potrafiły uzmysłowić sobie rosnącego na jej zachodnich granicach niebezpieczeństwa imperializmu niemieckiego, lecz opanowane „sowietofobią” i wrogością do Związku Radzieckiego przyjęły zabłącanie na współpracę z Niemcami. Później — gdy agresja hitlerowska była już nie-

Pytania i odpowiedzi

unikniona — klasy rządzące głosiły samobójstwo dla bytu państwowego hasło „dwóch wrogów” i szukały iluzorycznego oparcia na Zachodzie, torpedując zarazem plany stworzenia systemu bezpieczeństwa zbiorowego z udziałem ZSRR.

Rządy przedwrześniowej Polski oprowadzone ślepotą polityczną zawierały sojusze oparte na kruchych podstawach. Doprowadziły one do tego, że kraj znalazł się w roli pionka przesuwanego na szachownicy polityki europejskiej, a w końcu musiał w osamotnieniu bronić swej niezawisłości narodowej przed naporem hitlerowskich hord. Wrzesień 1939 roku stał się tragiczną lekcją historii.

Nikłe były podstawy ekonomicznej egzystencji Polski w międzywojennym dwudziestolecu. Burżuazja polska nie zdołała, mimo pewnych ambicji, uczynić niczego, by wyrwać kraj z zacofania i wrosnącej zależności od bogatszych i silniejszych państw Zachodu.

To wszystko złożyło się na smutny bilans pozycji międzynarodowej Polski, która przestała się liczyć w polityce europejskiej. Kraj nasz był traktowany przez mocarstwa zachodnie jako „państwo sezonowe”. Z zimną objętością przyjął Zachód upadek Polski.

Nowe strony historii naszego narodu otwarty się wraz z wkroczeniem Polski na drogę społecznego postępu i socjalistycznego rozwoju. Zarys programu Polski Ludowej

we wykuwały się jeszcze w dniach ciężkich zmagania z okupantem hitlerowskim. Twórcą i realizatorem tego programu stała się Polska Partia Robotnicza, jego kontynuatorem Polska Zjednoczona Partia Robotnicza. Program ten nie tylko okazał się celny w ocenie nowego, wylaniającego się układu sił w świecie, ale umożliwił również czynne uczestnictwo narodu polskiego w kształtowaniu obozu socjalizmu i pokoju.

Pozycja Polski opiera się dziś na niewzruszonym fundamencie sojuszu z międzynarodowymi siłami postępu, a przede wszystkim na sojuszu ze Związkiem Radzieckim. Podpisanie w Warszawie w kwietniu 1965 r. nowego układu między dwoma naszymi krajami zacieśnił ten sojusz jeszcze bardziej. Tworzy on, wraz z Układem Warszawskim, nieprzebrany zapórę na drodze wszelkich agresywnych poczynań ze strony zachodniemieckich, odwołujących i ich sprzymierzeńców, a zatem stanowi filar pokoju i bez-

pieczeństwa w całej Europie. Po raz pierwszy w swych dziejach Polska czynnie i świadomie współtworzyła system trwałego bezpieczeństwa i nienaruszalności swoich granic. Skonstruowany został ten system w oparciu o jednorodność ustroju społecznego i wspólnotę celów państw socjalistycznych. Jego podstawę tworzy potęga zespolonych sił państw członkowskich Układu Warszawskiego, a wśród nich przede wszystkim moc obronna Związku Radzieckiego. Po raz pierwszy w historii kraj nasz posiada sojusze, które gwarantują nie tylko jego trwałe bezpieczeństwo, lecz również jego suwerenność i silną pozycję w Europie i w całym świecie. Po raz pierwszy w swych dziejach Polska graniczy wyłącznie z krajami zaprzyjaźnionymi, po raz pierwszy jako sąsiada posiada pokojowe, socjalistyczne państwo niemieckie. Licznymi inicjatywami na rzecz odprężenia, konsekwentnie pokojową polityką oraz poparciem dla ruchu narodowo-wyzwoleńczego Polska zdobyła sobie przyjaciół na wszystkich kontynentach świata.

Mimo ogromnych zniszczeń materialnych i strat ludzkich poniesionych w minionym wojnie, mając za sobą trudny start powojennej odbudowy — Polska, ongiś pionek przesuwany na szachownicy rozgrywek europejskich, stała się krajem rosnącym w siłę i znaczenie. Z kraju ograniczonych, zaciętych kontaktów stał się państwem, które utrzymuje stosunki dyplomatyczne z około 80 krajami, kulturalne — z przeszło 100, a gospodarcze — z 145 krajami. Nieznana światu międzywojennemu, bądź znana mu z żelaznych statystyk Polska, traktowana jest dziś z szacunkiem i uznaniem na całym świecie.

Ciężarowcy KS CHELMEK awansowali do klasy A

Nasi ciężarowcy weszli do klasy A. Przynajmniej się do tego najwięcej zawodnicy przedstawili na naszym zdjeciu. Od lewej: E. Kalemba, J. Guzik, J. Jeleń, K. Sworzenowski, B. Ekiert (instruktor sekcji), F. Tełbyto, H. Roszkoszny i J. Dyrda.

Miłą niespodzianką sprawili kibicom i zarządowi KS „Chelmek” ciężarowcy, zdobywając tytuł wicemistrza klasy B i awans do klasy A. Roczna ofiarą pracy zawodników i instruktora nie poszła na marne a nagrodą jest upragniony awans.

W trzecim rzucie rozgrywek w kl. B. które odbyły się 13. III. 1966 r. w Chelмку. I miejsce zajęły LZS Łodygowice 1.635* kg, II miejsce KS Chelmek 1.625 kg, III miejsce MKKS Grzegorzeczeki Kraków — 1.015 kg. Mecz ze względu na decydujące znaczenie o awans do klasy A był bardzo ciekawy i prawie dramatyczny. Po wyciskaniu Chelmek prowadził o 20 kg, po rwanie już o 55 kg i zdawało się, że wygra Chelmek różnicą około 100 kg. Lecz niedyspozycja psychiczna czołowego naszego ciężarowca H. Roszkosznego pozbawiła nas 100 kg, ponie-

waż zawodnik ten spalił trzy podejścia w podrzucie.

Końcowa tabela klasy B na rok 1966 przedstawia się następująco:

1. LKS Dąb Tomlice 3 — 5.690 kg, 2. LZS Chelmek 3 — 4.992,5 kg, 3. LZS Łodygowice 3 — 4.855 kg, 4. LZS Beskid IB N. Sącz 3 — 4.427,5 kg, 5. LZS Winiłowa 3 — 4.347,5 kg, 6. LKS Dąbrowa 3 — 2.922,5 kg, 7. KS Grzegorzeczeki Kraków 3 — 1.015 kg.

Na tychże zawodach debiutował z powodzeniem Józef Guzik (KS Chelmek) w wadze ciężkiej, który uzyskał bardzo dobry wynik 255 kg (80 — 75 — 100). Pozostałe wyniki zawodników KS Chelmek: waga lekka B. Ekiert 265 (82,5 — 80 — 102,5), waga średnia K. Sworzenowski — 245 (87,5 — 77,5 — 100), F. Tełbyto — 232,5 (70 — 70 — 92,5), waga półciężka — H. Roszkoszny — 140 (70 — 70

— 0), waga lekkociężka — E. Kalemba — 262,5 (85 — 72,5 — 100).

Ambicją sekcji podnoszenia ciężarów z jej kierownikiem Januarem Zajacem na czele jest awansowanie co roku o klasę wyżej. Sekcja jednak boryka się ciągle z tymi samymi trudnościami i mimo, że liczba zawodników zwiększa się, to jednak posiadamy dalej jedną sztanę oryginalną i jak wszystkie sekcje w Chelмку mamy trudności z salą do ćwiczeń a dla sekcji ciężarowej te dwa problemy są najważniejsze.

Pomimo to działacze sekcji ciężarowej są dobrej myśli i wierzą, że Zarząd Klubu Sportowego Chelmek wspólnie z Dyrekcją Zakładu pomogą działaczom sekcji, którzy pragną doprowadzić sekcję ciężarową do rangi sekcji wiodącej. (BE)

NOWOŚCI W ŚWIECIE OBUWNICZYM

Na ostatniej wystawie w Paryżu eksponowano szereg nowości z dziedziny maszyn obuwniczych. O niektórych z nich pisaliśmy w jednym z poprzednich n-rów „Echa”. Dziś podajemy dalszy ciąg wykazu tych maszyn.

FIRMA ASTRA — demonstrowała udoskonalone cwiecarki czubków na klej typ Astra 78G i Astra 80G.

FIRMA JOHNSON

1) Nowa wyciarka „Atom” z poprzeczną belką, przesuwaną karetką i z automatyzowanym sterowaniem elektrohydraulicznym. Siła uderzenia uderzaka 18 ton. Wyciarka przystosowana jest do automatycznego podawania rozkrayanych płyt pod uderzak wyciarki.

2) Cwiecarka obuwia typ K-63 — do cwiekowania czubków obuwia na klej. Osobliwością maszyny jest posiadanie przez nią 9-ciu klez-

czy, które działają automatycznie i niezależnie jedne od drugich.

3) Hydrauliczna przybijarka obcasów typ Torielli — do przybijania wysokich obcasów do obuwia damskiego. Przyrząd uderzeniowy maszyn można wymieniać co umożliwia zastosowanie różnych metod przybijania obcasu.

4) Formowarka obuwia typ Rinaldi — służy do utrwalania formy obuwia, Transport obuwia do komory zwilżania a stąd do suszarni i na zewnętrz odbywa się na karetkach zaopatrzonych w 8 półek.

MASZYNY FIRMY MECANOCA

1) Cwiecarka typ Comelast — do cwiekowania pięt. Maszyna posiada możliwość regulowania stopnia zaciągania cholewki. Poza tym cwiekar-

ka ta zaopatrzona jest w 3 głowice do uprzedniego formowania cholewek za pomocą ogrzewania ich w komorach umieszczonych u góry maszyny. Zdolność produkcyjna maszyny wynosi 1000 par obuwia w ciągu 8 godzin.

2) Maszyna typu Hawkes — do przyczepiania czubków do cholewki za pośrednictwem pneumatycznego przyrządu.

3) Formowarka obuwia typu Hydrotherm.

W komorze do zwilżania cholewek znajduje się dmuchawa wyrzucająca mieszaninę powietrza i pary o temperaturze 70—75 st. C. Temperaturę mieszaniny reguluje się w zależności od obrabianego materiału. Czas zwilżania cholewek wynosi 2 minuty. Po tej operacji obuwie przesuwa się do suszarni, gdzie jest poddawane działaniu strumienia powietrza nagrzanego do temperatury 100—120 st. C. Cała opisana operacja trwa 10 minut, w tym 2 minuty zwilżania, 6 minut suszenia i transport obuwia 2 minuty. Gorący strumień powietrza ma zamknięty obieg co zapewnia ekonomiczne wykorzystanie energii cieplnej. Mechanizmy robocze urządzenia wprowadzają się w ruch za pomocą pneumatycznych mechanizmów. Kas.

Co nowego w WCMO?

Z inicjatywy dyr. Stanisława Boguni zorganizowany tu został kurs spawania elektrycznego w okresie od 17. I. 66 r. do 24. IV. 66 r. Zorganizowanie kursu wynika z potrzeb zakładu, gdyż stan zaopatrzenia spawaczy w trudnych warunkach produkcji był niejednokrotnie niewystarczający. Funkcję kier. kursu pełnił ob. E. Kamieniarz, który zajmował się całością organizacji kursu. Funkcję sekretarza kursu pełnił ob. Jan Sitek. Zapisać na kurs na początku było 40 pracowników, dopuszczonych do egzaminu jest 30.

Wykłady teoretyczne na kursie prowadzili: inż. Franciszek Rejch, Ob. Władysław Nosal, Ob. Edward Kamieniarz, Ob. Albin Piwowarczyk, a praktyczne: Ob. Edward Dłubisz, Ob. Stanisław Kosowski.

Sluchacze mogli na uczestniczyć bez potrzeby odrywania się od pracy.

Pomimo specyficznych warunków i trudności w jakich był prowadzony kurs, mianowicie że pracownicy musieli uczestniczyć bez odrywania od pracy to jednak na postawie oceny kierownika kursu uzyskane wyniki ocenia się na bardzo dobre.

Do wyróżniających się sluchaczy kursu zaliczyć należy: Kazimierz Smoter, Józef Sasor, Aleksander Gwoździ, Władysław Grabowski, Tadeusz Hrynaskiewicz, Janiga Wit, Stanisław Kania, Kazimierz Mias, Tadeusz Koryczan Józef Sitek, Stanisław Wator.

Egzamin końcowy (państwowy) odbędzie się w dniu 26. IV. 1966 r. Przeprowadzi go komisja powołana przez Za-

ład Doświadczenia Zawodowe w Krakowie któremu kurs został zlecony.

E. Kamieniarz Kas.

Weź udział w konkursie czytelniczym ZMS

Zdobycie wiedzy o przemianach politycznych, społecznych, gospodarczych i kulturalnych zachodzących w Polsce i na świecie, umiejętne wykorzystanie tej wiedzy dla kształtowania socjalistycznych poglądów i zaangażowanych w budownictwo socjalistyczne postaw — stanowi obowiązek każdego członka naszej organizacji. Ważne miejsce w tej dziedzinie zgodnie z uchwałami III Zjazdu ZMS zajmuje czytelnictwo książek i prasy.

Formą popularyzacji czytelnictwa jest organizowany przez Zarząd Główny ZMS IV Ogólnopolski Turniej Czytelniczy. Turniej ten ma na celu zapoznanie młodzieży z książkami, w których zobrazowany jest twórczy wysiłek narodu, jego historia oraz proces przeobrażeń zachodzących w kraju i na świecie w ciągu ostatniego dwudziestolecia. IV Ogólnopolski Turniej Czytelniczy adresowany jest przede wszystkim do młodzieży pracującej co nie wyklucza udziału młodzieży szkolnej.

Zgodnie z zaleceniami Zarządu Głównego ZMS — Zarząd Zakładowy organizuje dwuetapowy turniej. I etap odbywać się będzie w poszczególnych kołach ZMS i ma charakter dyskusji nad, co najmniej, jedną spośród proponowanych dwunastu książek. Z kolei kolea wступują po jednym przedstawicielu, który będzie reprezentował koleo w II etapie turnieju. Uczestnik II etapu obowiązany jest znać co najmniej trzy dowolnie wybrane pozycje książkowe spośród dwunastu proponowanych tytułów.

Zwycięzcy II-etapu reprezentować będą naszą zakładową organizację na turnieju powiatowym.

Serdecznie zapraszamy do wzięcia udziału w tej ciekawej i atrakcyjnej imprezie. Dla zwycięzców eliminacji zakładowych i powiatowych przewidziano cenne nagrody. Poniżej podajemy lektury, które obowiązują w tym turnieju:

1. W. Żukrowski	— „Dni kłeski”
2. J. Sobiesiak	— „Ziemia plonie”
3. J. Przymanowski	— „Cztery pancerni i pies”
4. E. Paukszt	— „Znak żółwia”
5. N. Rolleczek	— „Drewniany różaniec”
6. E. Kurowski	— „Nowa twarz Teresy”
7. W. Sulewski	— „Na partyzanckich ścieżkach B. Ch.”
8. E. Bryll	— „Ciotka”
9. R. Bratny	— „Kolumbowie Rocznik 20-ty”
10. J. Kawalec	— „Tańczący jastrząb”
11. Wspomnienia rodziców	— Zbiorowe
12. S. Zeromski	— „Przedwiośnie”

Wszystkie wymienione pozycje są do wypożyczenia w bibliotece zakładowej.

Henryk Fucz

Sandecja—Chelmek 0:1 (0:0)

Strzału, obronionego w tym meczu przez bramkarza gości nie powstydziłby się sam Pol. Wykopnieta z piekielną siłą z odległości 18 m piłka szybko jak błyskawica zmierzala w lewy, górny róg bramki. Akurat w „okienko” jak zwykli mawiać bardziej wytrawni kibice. Na nowosądeckim stadionie, na którym w tym właśnie ulamku sekundy zapanaowała pełna napięcia cisza, nagle zagrzmiął oklaski. To tamtejsi kibice, w dużej liczbie na ten mecz przybyli, w taki sposób wyrazili swoje uznanie Nowakowi. Skoczył jak kot w kierunku, w którym zmierzala piłka i dopadł ją na mgnięcie oka przed tym, nim już — już miała minąć linię bramkową i wpaść do siatki. Parada godna zaiste Szymkowiaka w jego najlepszych czasach.

Nowak zresztą przez cały mecz stał na wysokości za-

dania, co uwi docznilo się zwłaszcza do przerwy, kiedy to cały prawie ciężar gry spoczywał na liniach defensywnych Chelmeku. Obroncy i pomocnicy gości zwiłzali się w tym okresie jak w ukropie, a-by zażegnać niebezpieczeństwo zagrażające ich bramce ze strony silnie nacierających gospodarzy. I trzeba przyznać, że im się to udało. Przede wszystkim przez umiejętne krycie przeciwnika. Ustawiali się tak, że jak nie jeden to drugi potrafił, często w ostatecznym momencie — choćby tylko czubkiem buta, dosięgnąć piłki i udaremnić strzał na bramkę. A zdarzyło się, że już z linii bramkowej wybijano piłkę na kórner tak, że w pewnym okresie było ich trzy, niejako, jeden z drugiego. Atak w tym momencie z rzadka tylko dochodził do piłki i to przeważnie na krótko.

Ale w drugiej połowie sytuacja się zmieniła. Chelmek już teraz przestał być wyłącznie broniącym się, a stał się także atakującym. Na rezultat tej zmiany nie trzeba było długo czekać. W 9 minucie po przerwie E. Mateja piłkę wybiła z kórnera głową skierował do siatki, czemu zasłonięty bramkarz nie zdołał przeszkodzić.

Uzasadnione w takiej sytuacji wysłki Sandecji, pragnącej zmienić wynik na korzystniejszy dla siebie, chociażby tylko dlatego, że była gospodarzem spotkania udaremniła dobrze usposobiona obrona gości łącznie z bramkarzem. A że i atak Chelmeku teraz już znacznie składniej niż do przerwy grający nie potrafił przeforsować po raz drugi obrony przeciwnika. W tym momencie niezmieniony. Ale to i tak Chelmkowi wystarczyło, aby wywieść z Nowego Sącza 2 punkty i poprawić swoją sytuację w tabeli. Więc z tej udanej wyprawy po punkty w wesołym nastroju wracali nasi sportowcy z kier. sekcji p.n. Wł. Matyskiem i instruktorem R. Wesołkiem. A z nimi garstka równie rozradowanych kibiców, w różny sposób tę swoją radość okazujących.

Chelmek—Skawa Wadowice 5:2 (3:2)

Po trzech kolejnych porażkach nasza drużyna piłkarska odniosła pierwsze w tym sezonie, wysokie zwycięstwo. Cieszy zarówno fakt uzyskania dwóch cennych punktów, jak i dobra postawa naszych piłkarzy, wyrażona zdobyciem aż pięciu bramek przez atak.

Mecz miał przebieg bardzo interesujący, był szybki, przy czym wyraźnie lepszą drużyną był Chelmek. Prowadzenie uzyskał Siwon, dobijając centrę Szumniaka. Wkrótce na-

pastnicy Skawy zdołali wyrównać, a potem zdobyć prowadzenie. Jest 2:1, humory kibiców wyraźnie się pogorszyły. Ale za faul na Siwoniu pod bramką przeciwnika sędzia dyktuje rzut karny. Niezawodnym egzekutorem jest Nowak 2:2 — duża radość i otąd doping ze strony publiczności jest coraz większy i trwa do końca. Chelmek gra na pełnych obrotach i przed przerwą uzyskuje prowadzenie ze strzału Trembacza.

Druga połowa stoi pod znakiem wyraźnej przewagi Chelmeku, który prawie niepodzielnie panuje na boisku. Uzyskuje jeszcze dwie bramki ze strzałów Sworzenia i Trembacza.

5:2 — zwycięstwo i oznaka, że w naszej drużynie zaczyna się dziać dobrze. (III)

Juniorzy Sandecja—Chelmek 0:0

W tym samym dniu grali również w Nowym Sączu juniorzy Chelmeku. I oni odnieśli sukces zarobniejszy na tym wyjeździe jeden punkt. Ich wychowawcą i instruktorem J. Paszek towarzyszący swoim wychowankom, może być z nich również zadowolony. (RI)

Redaguje Kolegium Południowych Zakładów Skórzanych w Chelмку.
Krakowska Drukarnia Prasowa, Kraków, Wielopole 1.
T-8